

ובנוגע להמשך פירוש רש"י: "אלילים עתודים כבשים", ג' מינימ, כנגד הנים ולויים וישראלים, וכנגדי תורה נביאים וכותבים, שלוש חמישיות, כנגד חמישה חומשיין וחמשת הכתובות הכתובין על לוח אחד וחמש הכתובין על השני" - הנה נוסף על הדיוקים דלעיל (סעיף י"ח), צרייך להבין:

א) למה צרייך רשי"י להקדמים "ג' מינימ" - מניינא למה לי? ולאידך גיסא, אם יש צורך במינין - הרי יש כאן ד' מינימ (ולא רק ג' מינימ), כי נוסף לאילום עתודים וככשימים, יש גם בקר?

ב) למה מקדים רשי"י " חמשה חומשיין" ל" חמשת הדברות כו' וחמש כו"¹¹⁸ - הרי עשרה הדברות קדמו לחמשה חומשיין?

ככ. ויבין בהקדמים שאללה נוספת נוספת:

כיוון שבקרבן שלמים יشنם גם "אלילים עתודים כבשים" שהם " כנגד הנים ולויים וישראלים" - יכולם גם הם לפועל את הה"שלום בין ישראל לאביהם שבשימים", ומהו הצורך ב"ברך שנים" " כנגד משה ואהרן" דוקא כדי לפעול עניין השלום? ומה גם שימוש עצם נכללים בין ה"כהנים ולויים"!
והביאור זהה - שכן כולל רשי"י כל פרטיה הענינים ד"אלילים עתודים כבשים" בבנת אחת, ומקדמים שהם "ג' מינימ", כיוון שההו עניין שנחשב לסוג בניין עצמו ביחס ל"ברך שנים", כנגד משה ואהרן" שהוא סוג נעללה יותר, והainingו, שכן לראש ישנו עניין של משה ואהרן שעושים שלום בין ישראל לאביהם שבשימים, ועל-ידי-זה ישנו גם עניין השלום שפועללים כהנים ולויים וישראלים, על-ידי-זה שעוסקים בתורה נביים וכותבים (לאחרי שניתנו להם על-ידי משה ואהרן).

ועל-פי-זה מובן שאין כוונת רש"י לומר ב' פירושים-رمוזים בנוגע לג' המינימ: (א) " כנגד הנים ולויים וישראלים", (ב) " כנגד תורה נביים וכותבים" (ומה גם שימוש שני עניינים אלו ישנים עוד כמה וכמה עניינים שהם במספר שלשה), אלא זהו פירוש אחד, שעניין השלום נעשה על-ידי כהנים ולויים וישראלים שעוסקים בתורה נביים וכותבים (ולכן נקט ב' עניינים אלו דוקא, ולא שאר העניינים שהם במספר שלשה).

וזהו גם הטעם שה"שלש חמישיות" הם בנוגע לכללות עניין התורה, מבלתי לפרטם בנביים וכותבים - כיוון שהרמז ל"תורה נביים וכותבים" אינו פירוש בפני עצמו,-CN נזכר לעיל.

וב"שלש חמישיות" מקדמים רשי"י " חמשה חומשיין" - כיוון שעשיית השלום בפועל על-ידי עבדותם של ישראל קשורה בעיקר עם ה" חמשה חומשיין", שבhem נתפרקו בגלוי כל ענייני התורה, והם מיסודים על " חממת הדברות הכתובין על לוח אחד וחמש הכתובין על השני", שזו היא ההתחלקות לב' הסוגים ד'עשה' ולא-תעשה'.

ויש להosiף בבייאור הטעם שרשי"י כולל כל פרטיה הענינים ד"אלילים עתודים כבשים" בבנת אחת, שהם " כנגד הנים ולויים וישראלים כו'", ואינו מפרט כל עניין בפני עצמו, כמו גבי "פר אחד גו'" - כי העבודה של כהנים ולויים וישראלים היא באופן שמשלימים זה את זה, ובלשון הידוע¹²⁴: "כהנים בעבודתם ולויים בדורכם וישראל במעמדם".

עוד זאת, שאין זה באופן שככל אחד מג' הסוגים ד"כהנים ולויים וישראלים" יש לו עבודה קבועה באחד מג' הסוגים ד"אלילים עתודים כבשים", אלא יש שינוי בענייני העבודה כו'.

כג. ומה זה ללימוד הוראה בעבודה:

יש מי שטוען, שמצד הגדלותו שלו, להיותו כהן לוי או ישראלי, יש לו שייכות ישראל עם הקדוש-ברוך-הוא, ש"כל הנמצאים .. לא נמצא אלא מאמנת המצאו"¹²⁵, כך, שלמרות שברגע שלפניזה ישב ואוכל כמו בהמה, הנה ברגע שלאחריזה הרוי הוא בדורגת מלאכי השרת¹²⁶, ולכן יש לו שייכות עם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואני זוקק לפעולה של משה ואהרן.

(126) ראה חגייה טז, א.

(124) יומא נג, א. מגילה ג, א. ועדת.

(125) רמב"ם הל' יסודה"ת בתחלתן.